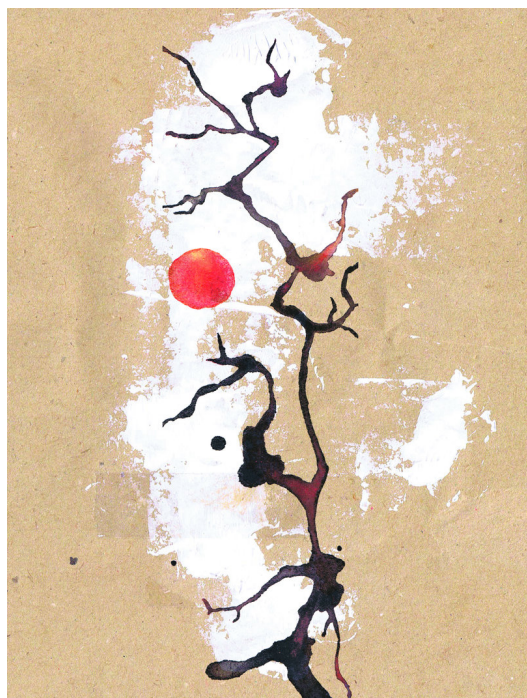

Totes les formes d'anar a bosc

Sidillà reuneix onze narradors a 'Natures' perquè expliquin la seva descoberta del món natural

Una de les il·lustracions de Montse Mayol per al llibre de Sidillà. EDICIONS SIDILLÀ.

La primera natura bé que podria ser el test del balcó, o l'herba que creixia al marge del camí que portava a col·legi, o la fulla de llorer que la mare posava als guisats, perquè per norma general la natura entra a les nostres vides força abans que ho faci el paisatge, que es la seva estampa enquadrada. Per Melcior Comes, durant molt de temps, la naturalesa va ser l'hort del seu padrí a Mallorca, com per Adrià Pujol va ser-ho el bosc de les Gavarres i el mar de Begur, i per Carlota Gurt, el peix aranya que un dia va imaginar que se l'enduria mar endins. Hi ha tantes maneres d'entrar en la natura com de fer-se gran i aprendre paraules com ara frontera, llunyania, buidor o enyorança, que és el que fan els personatges d'un conte polonès de Mònica Batet que també forma part de les onze narracions que els editors de Sidillà [<http://www.edicionsidilla.cat/>], Xavier Cortadellas i Judit Pujadó, han reunit a Natures, un llibre que té les vores romes d'un quadern de viatge i el tacte d'una escorça prima, com de fulla de tabac.

Alguns dels autors invitats han optat per textos memorístics, a mig camí de la crònica d'infància i l'assaig poètic, com Laia Llobera, però la majoria, com la mateixa Batet, o Núria Cadenes, Miquel

Aguirre i Simona Skrabec, han preferit acostar-se a la natura a través de la ficció, i Joan Benesiu l'ha versificada, en una "Cançó de la serra als llavis" que la posa en relació amb els mons desapareguts i les primeres lectures, que a vegades són coses que broten de la mateixa arrel. Alguns cops la natura no només pertany a l'ordre del món, sinó també a la manera de dir-lo, com ho assaja l'ebrenc Joan Todó en un text en què mastega paraules i rocs mentre escriu: "Al primer focam, a boqueta nit, quan el cel s'omplia de falcilles, li feien un xiulit, agafaven els sacs, els feien un nuc, els estibaven a la furgona i tornaven cap al poble."

Escrits durant el confinament, mentre els arbres i les bèsties respiraven la mar de bé sense nosaltres, els onze relats reunits en aquest volum evocuen una natura a vegades màgica, d'altres, inquietant i hostil, però sempre captivadora, com les il·lustracions que ha concebut Montse Mayol perquè entremig de la lletra floreixi un altre sentit.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-11-2021, Pàgina 33

-El Punt Avui. Nacional 15-11-2021, Pàgina 23

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2057453-totes-les-formes-d-anar-a-bosc.html>